МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

РЕЄСТРАЦІЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ТА ВЕДЕННЯ СТАТИСТИЧНОГО ОБЛІКУ

Методичні рекомендації

Київ – 2023

УДК 343.97

Авторський колектив:

Максименко О. В., кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник (Національна академія внутрішніх справ);

Шаповалова А. О., кандидат юридичних наук, провідний науковий співробітник (Національна академія внутрішніх справ);

Мотиль В. І., кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник (Національна академія внутрішніх справ);

Гелемей М. О., кандидат юридичних наук, доцент (Національна академія внутрішніх справ)

Рецензенти:

Бурлака В. В., старший науковий співробітник Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук;

Заїка С. О., заступник директора інституту з навчально-методичної та наукової роботи навчально-наукового інституту № 3 Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;

Пантелеєв С. М., перший заступник начальника Головного слідчого управління Національної поліції України, кандидат юридичних наук

Рекомендовано до друку науково-методичною радою Національної академії внутрішніх справ 23 листопада 2022 року (протокол № 3)

Реєстрація кримінальних правопорушень та ведення статистичного обліку [Текст] : метод. рек. / [О. В. Максименко, А. О. Шаповалова, В. І. Мотиль, М. О. Гелемей]. Київ: Національна академія внутрішніх справ, 2023. 44 с.

У методичних рекомендаціях висвітлено теоретичні та правові засади реєстрації кримінальних правопорушень і ведення статистичного обліку. Розглянуто порядок прийняття та умови реєстрації заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, а також процес формування та ведення статистичного обліку Єдиного реєстру досудових розслідувань. Рекомендований для студентів, курсантів, аспірантів, здобувачів, педагогічних та науково-педагогічних працівників юридичних закладів вищої освіти, працівників правоохоронних органів, та фахівців, діяльність яких пов'язана з реєстрацією та статистичним обліком кримінальних правопорушень.

УДК 343.97

© О. В. Максименко, А. О. Шаповалова,
В. І. Мотиль, М. О. Гелемей
©Національна академія внутрішніх справ, 2023

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ……4
ВСТУП …….....5
1. Поняття та завдання реєстрації кримінальних правопорушень і ведення статистичного обліку……..7
2. Порядок прийняття та умови реєстрації заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення……..…….....13
3. Порядок формування та ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань……...21
4. Оскарження рішення слідчого, прокурора щодо невнесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.....28
5. Особливості контролю за процесом реєстрації та ведення статистичного обліку кримінальних правопорушень …….....33
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ …… 36
ДОДАТКИ……..…38

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

КПК України – Кримінальний процесуальний кодекс України

ЄРДР – Єдиний реєстр досудових розслідувань

ККУ – Кримінальний кодекс України

СРД – слідчі (розшукові) дії

НСРД – негласні слідчі (розшукові) дії

Журнал ЄО – журнал єдиного обліку заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події

ІТС ІПНП – інформаційно-телекомунікаційна система «Інформаційний портал Національної поліції України»

СОГ – слідчо-оперативна група

ВСТУП

Одним із пріоритетних завдань українського суспільства є протидія злочинності та зменшення кількості кримінальних правопорушень. Важливим є сучасний підхід кримінального процесуального законодавства, який полягає у спрощенні реєстрації заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та оперативному реагуванні на них.

У правоохоронних органах та судах діє система обліку правопорушень і вжитих у зв'язку з їх вчиненням заходів; в органах юстиції обліковуються факти, які мають юридичні наслідки (смерть, народження, шлюби, розлучення, тощо). Для органів Національної поліції первинний облік кримінальних, адміністративних, дисциплінарних правопорушень має суттєве значення, оскільки на підставі цих даних оцінюється ефективність діяльності як органу в цілому, так і його окремих працівників; приймаються відповідні управлінські рішення.

Такий підхід є кроком до створення подальшої демократизації, гуманізації, посилення захисту прав і свобод людини відповідно до міжнародних вимог у процесі реформування органів кримінальної юстиції згідно зобов'язань нашої країни перед європейським та світовим співтовариством. Тому, на шляху розбудови демократичної та правової держави європейського зразка для України першочерговим є удосконалення правових й організаційних засад функціонування системи кримінальної юстиції, яка ще не повною мірою відповідає новим суспільним потребам щодо реального дотримання принципу верховенства права в діяльності правоохоронних органів і Національної поліції України зокрема.

Із прийняттям у 2012 році Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) в історії розвитку кримінального процесу нашої держави відкрито нову сторінку, а чисельні зміни й доповнення, внесені до нього останнім часом, наочно свідчать про продовження реформування даної галузі. Насамперед, зумовлено це тим, що ефективна протидія сучасним злочинним проявам вимагає від законодавця запровадження дієвої системи кримінальної юстиції, яка, з одного боку, дозволить гарантувати захист особи, суспільства й держави від кримінальних правопорушень, а з іншого – забезпечить швидке, повне та неупереджене розслідування та судовий розгляд. Нині під час прийняття та реєстрації заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події здійснюється їх перевірка, вирішується питання про наявність або відсутність складу кримінального правопорушення. Крім того, з моменту внесення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі – ЄРДР) відомостей про вчинення конкретною особою кримінального правопорушення слідчий, прокурор уповноважені проводити різні процесуальні дії, завдяки яким буде прийнято рішення про наділення особи статусом підозрюваного або закриття кримінального провадження.

Таким чином, реєстрація кримінальних правопорушень та ведення статистичного обліку набуває особливої актуальності у зв'язку з розширенням змагального процесу, наближенням національного законодавства до

міжнародних і європейських правових стандартів кримінального судочинства, запровадженням низки нових правових дефініцій (сторони кримінального провадження, процесуальне керівництво та ін.) та процесуальних інститутів (повідомлення про підозру, судового контролю, угод та ін.), що звісно, вплинуло на усталену практику проведення досудового розслідування. У зв'язку з цим, ефективна реалізація завдань кримінального провадження, закріплених у ст. 2 КПК України, не можлива без запровадження дієвих процесуальних механізмів проведення досудового розслідування, адже від якісного та своєчасного його здійснення залежить ефективність розгляду провадження по суті, а також застосування належної правової процедури до кожного його учасника.

У методичних рекомендаціях розкрито теоретичні і правові засади реєстрації кримінальних правопорушень та ведення статистичного обліку. У змісті роботи висвітлено поняття та завдання реєстрації кримінальних правопорушень і ведення статистичного обліку, окреслено порядок прийняття та умови реєстрації заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, а також порядок формування та ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань. Охарактеризовано порядок оскарження дій посадовців та особливості контролю за процесом реєстрації і ведення статистичного обліку кримінальних правопорушень. Це дослідження, безумовно, буде корисним не лише для студентів, аспірантів, здобувачів, викладачів, а також широкого кола фахівців із кримінального процесу, кримінального права та правової статистики, окрім того, допоможе відповідним уповноваженим суб'єктам у їх практичній діяльності.

1. Поняття та завдання реєстрації кримінальних правопорушень і ведення статистичного обліку

Однією з умов ефективної протидії злочинності є оперативне реагування співробітників правоохоронних органів на події, в яких вбачаються ознаки протиправних кримінальних діянь.

Відповідно до статті 11 Кримінального кодексу України (далі – ККУ) кримінальним правопорушенням є передбачене Кримінальним кодексом суспільно небезпечне винне діяння (дія або бездіяльність), вчинене суб'єктом кримінального правопорушення. А також зазначено, що не є кримінальним правопорушенням дія або бездіяльність, яка хоча формально і містить ознаки будь-якого діяння, передбаченого цим Кодексом, але через малозначність не становить суспільної небезпеки, тобто не заподіяла і не могла заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі[1].

У разі виявлення кримінального правопорушення посадовою особою вносяться дані до ЄРДР і автоматично в ньому фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження. Згідно статті 2 КПК України завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необґрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура[2].

Належна реєстрація та швидке внесення відомостей до ЄРДР сприяє викриттю осіб, які вчинили кримінальні правопорушення. Затримка з розслідуванням призводить до втрати доказів, що перешкоджає у встановленні доказів та осіб, які вчинили кримінальне правоворушення, під час досудового розслідування. З метою забезпечення швидкості, повноти, неупередженості та всебічності досудового розслідування, необхідно, щоб дізнавачі, слідчі та службові особи й підрозділи органів Національної поліції співпрацювали у тісній взаємодії між собою. При цьому предметом особливої уваги є питання поліпшення взаємодії насамперед дізнавача, слідчого з оперативними підрозділами. Процесуально й тактично правильно організована взаємодія дає змогу об'єднати й на цій основі більш ефективно використовувати їхні

---

[1] Кримінальний кодекс України: Закон України від 05 квіт. 2001 р. № 2341-III. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text.

[2] Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квіт. 2012 р. *Верховна Рада України*. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17.

кримінальні процесуальні та оперативно-розшукові можливості для вирішення завдань кримінального провадження[3].

Відповідно до частини пятої статті 38 (Орган досудового розслідування) КПК України визначено, що дізнавач, слідчий під час досудового розслідування зобов'язаний застосовувати всі передбачені законом заходи для забезпечення ефективності досудового розслідування.

Відтак, чітка і ефективна організація взаємодії під час проведення досудового розслідування безпосередньо спрямована на вирішення єдиного завдання кримінального провадження (стаття 2 КПК України).

Порядок початку та проведення досудового розслідування визначений нормами Кримінального процесуального законодавства України. Оперативно-розшукову та слідчу діяльність, зазначає О. Оніщук, здійснюють у межах єдиного процесу розслідування, а всі процесуальні дії (оперативно-розшукові, слідчі) – лише після початку кримінального провадження[4]. Однак, на думку Л.М. Лобойко, - чинний КПК України дозволяє до внесення відомостей до ЄРДР здійснювати не лише огляд місця події, а й інші процесуальні дії. Наприклад, статті 207 і 208 КПК України передбачають законне затримання особи і затримання уповноваженою особою при вчиненні або замаху на вчинення кримінального правопорушення, а також безпосередньо після його вчинення. Дізнавач, слідчий, прокурор або інша уповноважена особа вправі здійснити обшук затриманого з дотриманням правил, передбачених частиною сьомою статті 223 і статтею 236 КПК України. Проведення зазначених дій, як правило, передує внесенню до ЄРДР відомостей про кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким затримано особу[5]. Така позиція має право на існування, хоча, у випадку здійснення законного затримання кожним, хто не є уповноваженою службовою особою, регламентованим статтею 207 КПК України, йдеться про процесуальні дії, спрямовані на припинення кримінального правопорушення в момент його вчинення або безпосередньо після його вчинення чи під час безперервного переслідування особи, яка підозрюється у його вчиненні. Тож у такому разі про факт вчинення кримінального правопорушення уповноваженим службовим особам невідомо й відомості про нього до ЄРДР ще не внесені. Відповідно не може бути характерних правовідносин. Щодо проведення інших процесуальних дій (затримання уповноваженою службовою особою (стаття 208 КПК України), проведення слідчих (розшукових) дій (далі – СРД) і запрошення понятих для участі в них (частина 7 статті 223 КПК України), проведення обшуку (стаття 236 КПК України), всі вони, безперечно, можливі виключно після того, як до ЄРДР будуть внесені відомості про факт вчинення кримінального

---

[3] Борисенко М. В. Види та форми взаємодії слідчого з посадовими особами та підрозділами органів Національної поліції. *Knowledge. Education. Law. Management*. 2020. № 3 (31). С. 124–129

[4] Оніщук О. Новий Кримінально-процесуальний кодекс – ключовий елемент системи кримінальної юстиції. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2009. № 1 (87). С. 145–151

[5] Лобойко Л. М. Підстави і момент початку досудового розслідування. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2014. Вип. 27. С. 132–141

правопорушення й розпочате досудове розслідування. В особи, затриманої у порядку статті 208 КПК України, вважає Л.М. Лобойко, слідчий або прокурор вправі тимчасово вилучити документи, які посвідчують користування спеціальним правом. Про можливість тимчасового обмеження особи у користуванні спеціальним правом до внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР свідчить мета вилучення відповідних документів, якою згідно з частиною першою статті 148 КПК України, є припинення кримінального правопорушення чи запобігання вчиненню іншого[6]. Відповідно до частини третьої статті 214 КПК України, здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до ЄРДР або без такого внесення не допускається і тягне за собою відповідальність, встановлену законом. Лише огляд місця події у невідкладних випадках може бути проведений до внесення відомостей до ЄРДР. Проводити цю СРД законодавцем дозволено у виключних випадках до внесення відомостей до ЄРДР. Таке право, на нашу думку, є більше винятком із правил, аніж обов'язком, який слідчий повинен виконати в усіх випадках до початку досудового розслідування. У невідкладних випадках, коли зволікання з оглядом може спровокувати негативні наслідки для кримінального провадження, передусім – зникнення слідів кримінального правопорушення, об'єктів, які можуть стати згодом речовими доказами, зміни обстановки тощо. Одночасно з моментом внесення відомостей до ЄРДР невідкладно повинно бути вирішене питання щодо початку й наступних заходів, спрямованих на взаємодію між слідчим та іншими підрозділами й службовими особами Національної поліції України підчас проведення відповідного досудового розслідування. Як правило, після внесення відомостей до ЄРДР початок взаємодії ініціює слідчий. Беззаперечно, як уже неодноразово зазначалось, центральну роль в організації розслідування кримінальних правопорушень займає слідчий, який здійснює процесуальні та координуючі функції взаємодії. Кримінальне процесуальне законодавство України покладає на слідчого відповідальність за законність і своєчасність проведення процесуальних дій (частина 1 статті 40 КПК України), уповноважує його на проведення невідкладних слідчих (розшукових) дій (далі – НСРД) (пункт 2 частини 2 статті 40 цього Кодексу). Після початку досудового розслідування слідчий уповноважений не лише самостійно проводити передбачені КПК України слідчі (розшукові) дії та невідкладні слідчі (розшукові) дії, а й доручати їх проведення відповідним оперативним підрозділам. Виходячи з положень частини другої статті 40 та частин першої, третьої статті 41 КПК України, підставою для проведення СРД та НСРД оперативними підрозділами є письмове доручення слідчого у конкретному кримінальному провадженні.

Слід враховувати, що для з'ясування обставин вчинення кримінального проступку до внесення відомостей до ЄРДР може бути: 1) відібрано пояснення; 2) проведено медичне освідування; 3) отримано висновок спеціаліста і знято показання технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і

[6] Лобойко Л. М. Підстави і момент початку досудового розслідування. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2014. Вип. 27. С. 132–141

кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису; 4) вилучено знаряддя і засоби вчинення кримінального проступку, речі і документи, що є безпосереднім предметом кримінального проступку, або які виявлені під час затримання особи, особистого огляду або огляду речей.

Реєстрація та введення статистичної звітності виявлених кримінальних правопорушень, а також осіб, що їх вчинили являється ***єдиним обліком кримінальних правопорушень***.

Завдання єдиного обліку кримінальних правопорушень полягає у забезпеченні своєчасної реєстрації усіх кримінальних правопорушень та осіб, що їх вчинили.

Система та методика єдиного обліку і статистичної звітності про кримінальні правопорушення та осіб, які їх вчинили на території України, регулюється Наказом Генерального прокурора України «Про затвердження Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення» від 30.06.2020 р. № 298 єдиний облік кримінальних правопорушень та осіб, які їх вчинили, ґрунтується на реєстрації: кримінальних правопорушень з моменту занесення інформації про нього до Єдиного реєстру досудових розслідувань; осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, з моменту затвердження прокурором обвинувального акту або винесення мотивованої постанови про направлення справи до суду для вирішення питання про звільнення особи від кримінальної відповідальності; на коригуванні зазначених даних залежно від наслідків розслідування та судового розгляду справ упродовж звітного періоду.

У змісті окресленого Положення визначено, що ***Реєстр*** - створена за допомогою автоматизованої системи електронна база даних, відповідно до якої здійснюються збирання, зберігання, захист, облік, пошук, узагальнення вище зазначених даних, які використовуються для формування звітності, а також надання інформації про відомості, внесені до Реєстру, з дотриманням вимог кримінального процесуального законодавства та законодавства, яким врегульовано питання захисту персональних даних та доступу до інформації з обмеженим доступом. Реєстр утворений та ведеться відповідно до вимог КПК України.

Власником і розпорядником Реєстру є держава в особі Офісу Генерального прокурора (далі - Власник).

Володільцем інформації, що обробляється в Реєстрі, є Офіс Генерального прокурора.

Власник здійснює:

- розробку засобів організаційного, методологічного та програмно-технічного ведення Реєстру;
- виконання функцій адміністратора Реєстру (технічне і технологічне створення та супроводження програмного забезпечення Реєстру, його адміністрування та моніторинг використання інформації, зберігання та захист даних Реєстру, контроль права доступу тощо);
- організацію взаємодії з іншими державними інформаційними системами, реєстрами та базами даних;

- розробку та удосконалення нормативно-правової бази для функціонування Реєстру.

Виконання функцій адміністратора Реєстру також покладається на регіональні (обласні) прокуратури (за винятком спеціалізованих), якими забезпечуються адміністрування та моніторинг використання системи, надання (обмеження) реєстраторам і користувачам доступу до Реєстру у визначених цим Положенням випадках, перевірка дотримання дисципліни та системи безпеки, проведення навчання щодо користування Реєстром, а також виконання інших функцій, передбачених цим Положенням.

Користувачі і реєстратори спеціалізованих прокуратур на правах регіональних (обласних) прокуратур чи їхніх структурних підрозділів, місцевих (окружних) прокуратур чи їхніх структурних підрозділів, а також органів досудового розслідування, повноваження яких поширюються на декілька областей, отримують електронні ключі доступу в регіональних (обласних) прокуратурах за місцем розташування цих прокуратур чи органів досудового розслідування.

Реєстраторами Реєстру (далі - Реєстратор) є:

- прокурори, у тому числі керівники органів прокуратури;
- керівники органів досудового розслідування;
- керівники органів дізнання;
- слідчі органів поліції, безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, та органів Державного бюро розслідувань; детективи підрозділів детективів та внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України (далі - Національне бюро), уповноважені здійснювати досудове розслідування кримінальних правопорушень;
- дізнавачі підрозділів дізнання органів поліції, безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, та органів Державного бюро розслідувань, а також уповноважені особи інших підрозділів зазначених органів, уповноважені в межах компетенції, передбаченої КПК України, здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків (далі - уповноважені особи інших підрозділів).

Користувачами Реєстру (далі - Користувач) є:

- керівники органів прокуратури, органів досудового розслідування та органів дізнання;
- прокурори;
- слідчі органів поліції, безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, та Державного бюро розслідувань, детективи Національного бюро;
- дізнавачі підрозділів дізнання органів поліції, безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, та органів Державного бюро розслідувань, а також уповноважені особи інших підрозділів зазначених органів;
- інші уповноважені особи органів прокуратури, поліції, безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства,

Державного бюро розслідувань та Національного бюро, які виконують функції з інформаційно-аналітичного забезпечення правоохоронних органів та ведення спеціальних обліків (оперативних, оперативно-облікових, дактилоскопічних тощо) відповідно до чинного законодавства.

Відомості про Реєстратора та Користувача заносяться до довідника організаційної структури Реєстру окремо щодо кожного органу досудового розслідування та прокуратури.

Кадрові підрозділи органів прокуратури, поліції, Служби безпеки України, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, Національного бюро, Державного бюро розслідувань не пізніше наступного робочого дня після підписання наказу про призначення, переведення, покладення виконання обов'язків, звільнення чи відсторонення від посади керівника органу прокуратури, прокурора, керівника органу досудового розслідування та слідчого, керівника органу дізнання, дізнавача (уповноваженої особи інших підрозділів), детективів підрозділів детективів та внутрішнього контролю Національного бюро направляють його засвідчену копію чи витяг особам, відповідальним за ведення довідників зазначених відомств, для внесення до них змін про Реєстратора та Користувача.

Начальник підрозділу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання - керівник органу досудового розслідування, не пізніше наступного робочого дня після підписання наказу про уповноваження працівника іншого підрозділу здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків або про припинення ним таких повноважень забезпечує направлення його засвідченої копії чи витягу з наказу особам, відповідальним за ведення довідників Реєстру, для внесення до них змін про Реєстратора та Користувача[7].

Таким чином, завданням єдиного обліку кримінальних правопорушень є забезпечення своєчасної і постійної реєстрації кожної одиниці сукупності, тобто всіх кримінальних правопорушень та осіб, що їх вчинили. У наступних розділах більш детально розглянемо порядок внесення інформації до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

[7] Про затвердження Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення: наказ Генерального прокурора України від 30 черв. 2020 р. № 298. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0298905-20#Text

2. Порядок прийняття та умови реєстрації заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення

Важливішою умовою ефективної боротьби зі злочинністю, що забезпечує швидке та якісне розслідування кримінальних правопорушень, а також вжиття необхідних заходів забезпечення кримінального провадження до особи, яка вчинила кримінальне правопорушення є швидка реакція органів досудового розслідування на етапі прийняття заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення. На цьому первинному етапі досудового розслідування виконується широке коло кримінальних процесуальних дій, які породжують систему кримінальних процесуальних відносин. Законодавством приділяється велика увага цьому первинному етапу та висуваються суворі вимоги до осіб, на яких покладено обов'язок по прийому, реєстрації та обліку заяв та повідомлень про кримінальні правопорушення.

Прийняття та реєстрація заяв (повідомлень) – це отримання заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події та присвоєння їм порядкового номера уповноваженими службовими особами органів (підрозділів) поліції.

Прийняття заяв (повідомлень) про кримінальні правопорушення здійснює цілодобово, безперервно та невідкладно орган (підрозділ) Національної поліції до якого надійшла така інформація, незалежно від місця і часу їх учинення, повноти отриманих даних та особи заявника або самостійне виявлення слідчим або іншою службовою особою органу Національної поліції з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення.

Заяви або повідомлення про кримінальні правопорушення можуть бути як усними, так і письмовими.

Способи прийняття усних звернень:

- під час особистого звернення заявника до уповноваженої службової особи органу (підрозділу) поліції з усним повідомленням;
- у телефонному режимі за скороченим номером екстреного виклику поліції «102», на гарячу лінію МВС України «1536», або на гарячу лінію Національної поліції України «0-800-50-02-02».

Способи прийняття письмових звернень:

- під час особистого звернення заявника до уповноваженої службової особи органу (підрозділу) поліції з письмовою заявою (повідомленням);
- направлення письмової заяви (повідомлення) з використанням засобів поштового зв'язку, мережі Інтернет, електронного зв'язку (електронні звернення), через контактні центри державної установи «Урядовий контактний центр» та телефонну «гарячу лінію» Національної поліції України.

Усні заяви про вчинення кримінального правопорушення заносяться до протоколу прийняття заяви (повідомлення) про вчинене кримінальне правопорушення або таке, що готується, який підписують заявник та посадова особа, яка прийняла заяву. Також необхідно пересвідчитись у особі заявника, відсутність у заявника документів, що посвідчують особу не є приводом для відмови у прийнятті заяви. При цьому заявник попереджається про

відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину (ст. 383 КК України), про що відмічається в протоколі, крім випадків надходження заяви або повідомлення поштою чи іншим видом зв'язку.

У письмовій заяві має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання заявника та викладено суть порушеного питання. Письмова заява повинна бути підписана особою, якою вона подається із зазначенням дати. При цьому, необхідно пересвідчитися в особі заявника, попередити його про відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину (ст. 383 КК України) та на його вимогу надати відповідний документ (повідомлення про початок розслідування), що підтверджує її прийняття і реєстрацію.

У відповідності до положень ст. 8 Закону України «Про звернення громадян» не розглядаються повторні заяви одним і тим же органом від одного і того ж громадянина з одного і того ж питання, якщо перше вирішено по суті. Рішення про припинення розгляду такої заяви приймає керівник органу, про що повідомляється особі, яка подала заяву.

У разі, якщо кримінальне правопорушення виявляється безпосередньо працівником правоохоронного органу, він повинен скласти рапорт з зазначенням відомостей, які складають зміст Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Звернення до правоохоронного органу громадянина з заявою (повідомленням) про вчинення кримінального правопорушення

Під час особистого звернення заявника до органу Національної поліції, із заявою (повідомленням) про вчинене кримінальне правопорушення та інші події, незалежно від місця і часу їх учинення, повноти отриманих даних, особи заявника оперативний черговий або інша службова особа здійснює цілодобово, безперервно та невідкладно прийняття цих заяв в кімнаті для приймання громадян, після чого реєструє їх в журналі єдиного обліку заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події (далі – журнал ЄО) або в інформаційно-телекомунікаційній системі «Інформаційний портал Національної поліції України» (далі – ІТС ІПНП). Уповноважена службова особа оформлює та видає заявникові талон-повідомлення ЄО про прийняття і реєстрацію заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення та іншу подію. Корінці талонів-повідомлень зберігаються в уповноваженої службової особи.

Із заявою чи повідомленням може звернутися як заявник, так і потерпілий.

Так, заявником є фізична або юридична особа, яка звернулася із заявою або повідомленням про кримінальне правопорушення до органу державної влади, уповноваженого розпочати досудове розслідування, і не є потерпілим (ст. 60 КПК України).

Потерпілим, згідно ст. 55 КПК України є фізична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано моральної, фізичної або майнової шкоди, а також юридична особа, якій кримінальним правопорушенням завдано майнової шкоди, а також адміністратор за випуском облігацій, який відповідно до положень Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки»

діє в інтересах власників облігацій, яким кримінальним правопорушенням завдано майнової шкоди.

Права і обов'язки потерпілого виникають в особи з моменту подання заяви про вчинення щодо неї кримінального правопорушення.

Потерпілому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки особою, яка прийняла заяву про вчинення кримінального правопорушення (ч. 2 ст. 55 КПК України).

Слід зазначити, що потерпілим є також особа, яка не є заявником, але якій кримінальним правопорушенням завдана шкода і у зв'язку з цим вона після початку кримінального провадження подала заяву про залучення її до провадження як потерпілого. При цьому необхідно врахувати, що потерпілим не може бути особа, якій моральна шкода завдана як представнику юридичної особи чи певної частини суспільства.

Проте, за наявності очевидних та достатніх підстав вважати, що заява, повідомлення про кримінальне правопорушення або заява про залучення до провадження як потерпілого подана особою, якій не завдано шкоди, слідчий або прокурор повинен винести вмотивовану постанову про відмову у визнанні потерпілим. Така постанова може бути оскаржена слідчому судді.

Необхідно пам’ятати, що в разі вчинення кримінального правопорушення настала смерть особи або особа перебуває у стані, який унеможливлює подання нею відповідної заяви, потерпілим визнається одна особа з числа близьких родичів чи членів сім'ї, яка подала заяву про залучення її до провадження як потерпілого, а за відповідним клопотанням – потерпілими може бути визнано кілька осіб.

Після того, як особа, яка перебувала у стані, що унеможливлював подання нею відповідної заяви, набуде здатності користуватися процесуальними правами, вона може подати заяву про залучення її до провадження як потерпілого.

Якщо ж особа не подала заяву про вчинення щодо неї кримінального правопорушення або заяву про залучення її до провадження як потерпілого, то слідчий, прокурор, суд має право визнати особу потерпілою лише за її письмовою згодою. За відсутності такої згоди особа в разі необхідності може бути залучена до кримінального провадження як свідок.

Звернення до правоохоронного органу з заявою (повідомленням) про кримінальне правопорушення в телефонному режимі за скороченим номером екстреного виклику поліції «102»

Повідомлення про кримінальні правопорушення та інші події, отримані оператором телефонної лінії «102», реєструються в ІТС ІПНП з автоматичним присвоєнням порядкових номерів ЄО.

Отримавши по телефону повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення, інспектор чергової частини негайно направляє на місце події чергову слідчо-оперативну групу у повному складі для перевірки факту вчинення кримінального правопорушення. В разі підтвердження отриманої інформації вживає заходів щодо своєчасного надання відповідної інформації до органу досудового розслідування для початку досудового розслідування.

В разі, якщо поліцейський незалежно від місця свого перебування виявив або отримав інформацію про кримінальне правопорушення та іншу подію чи до нього звернулися громадяни із заявою (повідомленням), повинен невідкладно повідомити про це за скороченим номером екстреного виклику поліції «102» та зобов'язаний ужити заходів щодо запобігання правопорушенню, його припинення, рятування людей, надання допомоги особам, які її потребують, установлення і затримання осіб, які вчинили правопорушення, та охорони місця події.

Поліцейський у разі самостійного виявлення з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про кримінальне правопорушення, невідкладно, але не пізніше 24 годин рапортом доповідає про це керівникові органу (підрозділу) поліції або особі, яка виконує його обов'язки. За рішенням керівника органу (підрозділу) поліції або особи, яка виконує його обов'язки, відомості про виявлене кримінальне правопорушення уповноважена службова особа реєструє в ІТС ІПНП (журналі ЄО в разі тимчасової відсутності технічних можливостей унесення таких відомостей до ІТС ІПНП) та невідкладно, але не пізніше 24 годин реєстрації передаються:

- до органу досудового розслідування для внесення відповідних відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань або передання цих відомостей до органів (підрозділів) поліції нижчого рівня та їх внесення до ЄРДР;

- у міжрегіональних територіальних органах поліції та їх територіальних (відокремлених) підрозділах - до органів (підрозділів) поліції, на території обслуговування яких сталася така подія, для прийняття відповідних рішень та внесення до ЄРДР[8].

Датою подання заяви (повідомлення) до органу (підрозділу) поліції вважається дата реєстрації такої заяви (повідомлення) в ІТС ІПНП (журналі ЄО).

Інформацію, яка надійшла до органу (підрозділу) Національної поліції про вчинене кримінальне правопорушення та іншу подію на території обслуговування іншого органу (підрозділу) Національної поліції, уповноважена службова особа невідкладно реєструє в ІТС ІПНП (журналі ЄО) та невідкладно інформує про це той орган, на території оперативного обслуговування якого мала місце така подія. Орган (підрозділ) поліції, на території обслуговування якого сталася така подія, реєструє невідкладно указане повідомлення до ІТС ІПНП (журналі ЄО). Реєстраційний номер ІТС ІПНП (журналу ЄО) поінформованого органу (підрозділу) поліції уповноважена службова особа також уносить в ІТС ІПНП (журнал ЄО).

Матеріали з відомостями, що вказують на кримінальне правопорушення, незалежно від місця його вчинення, без їх реєстрації в ІТС ІПНП (журналі ЄО) та внесення цих відомостей до ЄРДР заборонено передавати з одного

[8] Порядок ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події: наказ МВС України від 08 лют. 2019 р. № 100. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0223-19.

територіального (відокремленого) підрозділу поліції до іншого територіального (відокремленого) підрозділу поліції.

Надходження поштовою кореспонденцією, через контактні центри або телефонною «гарячою лінією» до правоохоронного органу заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення

При надходженні заяви (повідомлення) до правоохоронного органу з використанням засобів поштового зв'язку, мережі Інтернет, електронного зв'язку (електронні звернення), через контактні центри державної установи «Урядовий контактний центр» та телефонну «гарячу лінію» Національної поліції України, служби діловодства реєструють та невідкладно передають керівникові органу (підрозділу) поліції або особі, яка виконує його обов'язки.

Керівник органу (підрозділу) поліції або особа, яка виконує його обов'язки, невідкладно, але не пізніше 24 годин з моменту реєстрації в службах діловодства заяв (повідомлень) приймає рішення щодо їх реєстрації в ІТС ІПНП (журналі ЄО) для подальшого розгляду відповідно до законодавства України.

Керівник органу досудового розслідування розглядає вхідну кореспонденцію, при виявлення ознак кримінального правопорушення направляє заяву (повідомлення) для реєстрації в ЄРДР. Дані необхідні для внесення висвітлюються в рапорті.

Службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, реєструє заяву (повідомлення) в ЄРДР (ст. 214 КПК України).

За необхідності чергова частина направляє на місце події слідчо-оперативну групу, яка проводить огляд та про результати старший СОГ доповідає рапортом для внесення відповідних відомостей до ЄРДР. Службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, вносить відповідні відомості до ЄРДР.

Якщо виїжджати на місце події немає необхідності, керівник досудового розслідування визначає слідчого, який здійснюватиме досудове розслідування (ч. 1 ст. 214 КПК України).

Слідчий негайно розпочинає розслідування та направляє повідомлення прокурору про початок досудового розслідування (ч. 6 ст. 214 КПК України).

Надходження анонімних заяв (повідомлень) про кримінальне правопорушення до правоохоронного органу

Анонімні заяви чи повідомлення, що містять відомості про кримінальне правопорушення чи іншу подію, які надійшли до органу (підрозділу) поліції, реєструються в ІТС ІПНП (журналі ЄО), службах діловодства органу (підрозділу) поліції та за дорученням керівника органу (підрозділу) поліції або особи, яка виконує його обов'язки, передаються до структурного підрозділу органу (підрозділу) поліції за відповідним напрямом діяльності для вжиття необхідних заходів.

У разі встановлення в анонімних заявах чи повідомленнях відомостей, що можуть свідчити про кримінальне правопорушення, поліцейський повинен рапортом невідкладно доповісти про це керівникові органу (підрозділу) поліції

або особі, яка виконує його обов'язки, який доручає уповноваженій службовій особі невідкладно зареєструвати рапорт працівника поліції в ІТС ІПНП (журналі ЄО) та не пізніше 24 годин з моменту реєстрації надіслати зазначені матеріали до органу досудового розслідування органу (підрозділу) поліції для внесення відповідних відомостей до ЄРДР[9].

Законодавець фактично передбачив можливість фільтрувати заяви і повідомлення про вчинені кримінальні правопорушення, а також відділяти некримінальні події вже на етапі їх прийняття та реєстрації. Основною відмінністю є те, що сьогодні скорочено строк для вирішення цього питання до 24 годин, на відміну від положень КПК 1960 року, яким цей строк був передбачений у межах 10 діб.

Реєстрація заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події в центральному органі управління поліцією та головних управліннях Національної поліції

Відповідно до п. 1-5 розділу 3 Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції, заяви (повідомлення), що надійшли до чергових служб центрального органу управління поліцією, головних управлінь Національної поліції телефоном чи під час особистого звернення громадян, уповноважені службові особи реєструють в ІТС ІПНП (журналі ЄО) та невідкладно передають до органів (підрозділів) поліції нижчого рівня, на території обслуговування яких сталася подія, із зазначенням в ІТС ІПНП (журналі ЄО) номера реєстрації в ЄО відповідного органу (підрозділу) поліції. Про зареєстровані в ІТС ІПНП (журналі ЄО) центрального органу управління поліцією, головних управлінь Національної поліції заяви (повідомлення) уповноважена службова особа невідкладно з моменту реєстрації інформує керівництво відповідного органу поліції.

За дорученням керівництва центрального органу управління поліцією, головних управлінь Національної поліції уповноважена службова особа такі заяви і повідомлення та рапорти невідкладно, але не пізніше 24 годин з моменту реєстрації надсилає до органів (підрозділів) поліції нижчого рівня за місцем учинення кримінального правопорушення та іншої події.

Письмові заяви (повідомлення), що надійшли до центрального органу управління поліцією, головного управління Національної поліції, у яких є відомості, що вказують на вчинення кримінального правопорушення, після їх реєстрації службою діловодства працівники підрозділів діловодства невідкладно доповідають керівникові відповідного органу, після чого за його резолюцією невідкладно, але не пізніше 24 годин із часу реєстрації заяви чи повідомлення надсилають до органів (підрозділів) поліції нижчого рівня, а копії цих матеріалів до відповідного структурного підрозділу органу поліції за напрямом діяльності.

[9] Порядок ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події: наказ МВС України від 08 лют. 2019 р. № 100. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0223-19

Структурний підрозділ органу поліції, якому передано копії матеріалів для опрацювання, зобов'язаний поінформувати заявника про надсилання його заяви чи повідомлення до органу (підрозділу) поліції нижчого рівня, а також забезпечити контроль за їх реєстрацією в ІТС ІПНП (журналі ЄО) відповідного органу (підрозділу) поліції.

Чергові служби центрального органу управління поліцією або головних управлінь Національної поліції також реєструють в ІТС ІПНП (журналі ЄО) заяви та повідомлення про вчинені кримінальні правопорушення, за якими прийнято рішення щодо внесення їх до ЄРДР та здійснення досудового розслідування слідчими підрозділами, підрозділами дізнання або уповноваженою особою інших підрозділів цих органів.

Заяви і повідомлення про інші події, що надійшли до чергової служби центрального органу управління поліцією, головних управлінь Національної поліції та їх територіальних (відокремлених) підрозділів поліції, у яких немає відомостей, що вказують на вчинення кримінального правопорушення, уповноважена службова особа після реєстрації в ІТС ІПНП (журналі ЄО) невідкладно, але не пізніше 24 годин передає керівнику відповідного органу (підрозділу) поліції або особі, яка виконує його обов'язки, для розгляду та прийняття рішення згідно із Законом України «Про звернення громадян» або Кодексом України про адміністративні правопорушення.

Керівник головного управління Національної поліції та його територіального (відокремленого) підрозділу поліції або особа, яка виконує його обов'язки, у разі встановлення в отриманій(ому) від уповноваженої службової особи заяві (повідомленні) відомостей, що можуть свідчити про кримінальне правопорушення, невідкладно повертає її (його) до чергової служби для передавання до органу досудового розслідування для внесення відповідних відомостей до ЄРДР.

Заяви або повідомлення про кримінальні правопорушення, що надійшли до чергової служби головних управлінь Національної поліції та їх територіальних (відокремлених) підрозділів поліції, уповноважена службова особа після їх реєстрації в ІТС ІПНП (журналі ЄО) невідкладно, але не пізніше 24 годин з моменту реєстрації передає до органу досудового розслідування для внесення відповідних відомостей до ЄРДР та інформує про це керівника головного управління Національної поліції чи його територіального (відокремленого) підрозділу поліції або особу, яка виконує його обов'язки.

Керівник органу досудового розслідування або органу дізнання центрального органу управління поліцією, головних управлінь Національної поліції та їх територіальних (відокремлених) підрозділів поліції невідкладно, але не пізніше 24 годин із часу передання слідчому або дізнавачу для внесення до ЄРДР відомостей про кримінальне правопорушення інформує чергову службу про номер кримінального провадження, дату і час унесення відомостей до ЄРДР, попередню правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) Кримінального кодексу України, прізвища, імені, по батькові (за наявності) слідчого (слідчих) чи дізнавача (дізнавачів), а також інформує відповідний структурний підрозділ органу поліції за напрямом

діяльності упродовж 24 годин (за винятком вихідних та святкових днів) з моменту внесення відомостей до ЄРДР про кримінальне правопорушення, особу, яка підозрюється в його вчиненні (у разі встановлення), рух кримінального провадження.

Інформацію, отриману від керівника органу досудового розслідування або органу дізнання, уповноважена службова особа вносить до ІТС ІПНП (журналу ЄО), а поліцейський структурного підрозділу органу поліції не пізніше 24 годин - до ІТС ІПНП.

Реєстрація заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події в міжрегіональних територіальних органах Національної поліції

Відповідно до п. 1,2 розділу 4 Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції, заяви (повідомлення), що надійшли до міжрегіонального територіального органу поліції або його територіальних (відокремлених) підрозділів: засобами поштового зв'язку, мережі Інтернет, електронного зв'язку (електронні звернення), через контактні центри державної установи «Урядовий контактний центр» та телефонну «гарячу лінію» Національної поліції України, служби діловодства реєструють та невідкладно доповідають керівникові або особі, яка виконує його обов'язки, після чого уповноважена службова особа реєструє в ІТС ІПНП (журналі ЄО); телефонним зв'язком або під час особистого звернення громадян, уповноважена службова особа реєструє в ІТС ІПНП (журналі ЄО) та невідкладно інформує керівника або особу, яка виконує його обов'язки.

За дорученням керівника міжрегіонального територіального органу поліції чи територіального (відокремленого) підрозділу або особи, яка виконує його обов'язки, зареєстровані в ІТС ІПНП (журналі ЄО) заяви і повідомлення про кримінальні правопорушення уповноважена службова особа невідкладно, але не пізніше 24 годин з моменту реєстрації надсилає до органів (підрозділів) поліції, на території обслуговування яких сталася така подія, для внесення цих відомостей до ЄРДР.

Копії надісланих матеріалів зберігаються у структурному підрозділі міжрегіонального територіального органу поліції або його територіального (відокремленого) підрозділу, до якого вони надійшли.

Надсилаючи заяви або повідомлення до органів (підрозділів) поліції, на території обслуговування яких сталася така подія, структурний підрозділ міжрегіонального територіального органу поліції або його територіального (відокремленого) підрозділу одночасно зобов'язаний поінформувати про це заявника.

Заяви і повідомлення, у яких відсутні відомості про кримінальні правопорушення, що надійшли до міжрегіонального територіального органу поліції або його територіальних (відокремлених) підрозділів, служба діловодства цього органу або його територіальних (відокремлених) підрозділів реєструє та невідкладно, але не пізніше 24 годин передає керівникові або особі, яка виконує його обов'язки, для розгляду відповідно до Закону України «Про звернення громадян» або Кодексу України про адміністративні правопорушення.

3. Порядок формування та ведення Єдиного реєстру досудового розслідування

Необхідною умовою ефективного контролю за виконанням державних заходів з нейтралізації та суттєвого обмеження злочинності, додержанням законності та правопорядку є чітка організація статистичного обліку кримінальних правопорушень. Для органів Національної поліції статистичний облік кримінальних правопорушень має велике значення, оскільки на підставі цих даних оцінюється ефективність діяльності як органу в цілому, так і його окремих працівників; приймаються відповідні управлінські рішення.

Облік кримінальних правопорушень та осіб, які їх вчинили, ґрунтується на реєстрації: кримінальних правопорушень з моменту занесення інформації про нього до ЄРДР; осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, з моменту затвердження прокурором обвинувального акту або винесення мотивованої постанови про направлення справи до суду для вирішення питання про звільнення особи від кримінальної відповідальності; на коригуванні зазначених даних залежно від наслідків розслідування та судового розгляду справ упродовж звітного періоду. У ЄРДР користувачами є слідчі органів поліції, безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, та органів Державного бюро розслідувань; детективи підрозділів детективів та внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України, уповноважені здійснювати досудове розслідування кримінальних правопорушень; дізнавачі підрозділів дізнання органів поліції, безпеки, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства, та органів Державного бюро розслідувань, а також уповноважені особи інших підрозділів зазначених органів, уповноважені в межах компетенції, передбаченої КПК України, здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків.

Досудове розслідування – це перша стадія кримінального процесу яка починається з моменту внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, в ході якої відповідно до кримінального процесуального закону спеціально уповноважені особи органів досудового розслідування зобов'язані всебічно, повно і неупереджено дослідити обставини кримінального провадження, виявити як ті обставини, що викривають, так і ті, що виправдовують підозрюваного, обвинуваченого, а також обставини, що пом'якшують чи обтяжують його покарання, надати їм належну правову оцінку та забезпечити прийняття законних і неупереджених процесуальних рішень.

Юридичною підставою для здійснення досудового розслідування є внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Єдиний реєстр досудових розслідувань – це створена за допомогою автоматизованої системи електронна база даних, відповідно до якої здійснюються збирання, зберігання, захист, облік, пошук, узагальнення даних, які використовуються для формування звітності, а також надання інформації

про відомості, внесені до Реєстру, з дотриманням вимог кримінального процесуального законодавства та законодавства, яким врегульовано питання захисту персональних даних та доступу до інформації з обмеженим доступом[10].

Відповідно до п. 1.3 Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення, Реєстр утворений та ведеться з метою забезпечення:

- реєстрації кримінальних правопорушень (проваджень) та обліку прийнятих під час досудового розслідування рішень, осіб, які їх учинили, та результатів судового провадження;
- оперативного контролю за додержанням законів під час проведення досудового розслідування;
- аналізу стану та структури кримінальних правопорушень, вчинених у державі;
- інформаційно-аналітичного забезпечення правоохоронних органів.

Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань містить вичерпний перелік відомостей, які необхідно вносити до Реєстру. Так, 01 травня 2022 року набрав чинності Закон № 2201-IX «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо удосконалення порядку здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану»[11]. Законом внесено зміни до Кримінального процесуального кодексу України, зокрема доповнено статтю 615 КПК України. Положення п. 1. ч. 1 ст. 615 КПК України встановлює, що у разі відсутності технічної можливості доступу до ЄРДР рішення про початок досудового розслідування приймається слідчим або прокурором, про що виноситься постанова. Відомості, що підлягають унесенню до ЄРДР, вносяться до нього за першої можливості.

В інформаційному листі Верховного Суду від 03.03.2022 № 1/0/2-22 «Щодо окремих питань здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану»[12] зазначено, що в разі неможливості формування витягу із ЄРДР інформація про реєстрацію кримінального правопорушення та початок досудового розслідування може бути підтверджена мотивованою постановою органу досудового розслідування про початок досудового розслідування, яка має містити всі відомості, визначені у статті 214 КПК України (мається на увазі ч. 5 ст. 214 КПК України). Такий документ може вважатися належним підтвердженням початку досудового розслідування і підставою для розгляду клопотань органу досудового розслідування. Варто зазначити, що наведене правило стосується всіх злочинів, а не лише певного конкретного переліку.

---

[10] Про затвердження Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення: наказ Генерального прокурора України від 30 черв. 2020 р. № 298. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0298905-20#Text

[11] Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо удосконалення порядку здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану: Закон України від 14 квіт. 2022 р. № 2201-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2201-20#Text.

[12] Щодо окремих питань здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану: лист Верховного Суду України від 03 берез. 2022 р. № 1/0/2-22. URL: https://ips.ligazakon.net/document/VSS00820?an=1

Слід зазначити, що внесення відомостей здійснюється шляхом занесення Реєстратором інформації до Реєстру та вибору даних у довідниках для заповнення документів первинного обліку про: кримінальне правопорушення; наслідки досудового розслідування кримінального правопорушення; заподіяні збитки, результати їх відшкодування та вилучення предметів кримінально протиправної діяльності; особу, яка вчинила кримінальне правопорушення та яка підозрюється у його вчиненні; рух кримінального провадження. Після внесення відомостей до Реєстру Реєстратором проводиться накладення електронного цифрового підпису. Використання електронного підпису здійснюється відповідно до Закону України «Про електронні довірчі послуги». Установлені форми документів первинного обліку, довідників є єдиними для Реєстраторів усіх правоохоронних органів. Унесення змін та доповнень до них здійснюється Держателем Реєстру.

Відповідно до п. 2.1 Положення про ЄРДР, формування Реєстру розпочинається із внесення до нього Реєстратором відповідних відомостей про кримінальне правопорушення, зазначених у заяві чи повідомленні про його вчинення або виявлених ним самостійно з будь-якого джерела. Усні заяви заносяться слідчим, дізнавачем (уповноваженою особою іншого підрозділу) або прокурором до протоколу, який підписується заявником. Відомості про кримінальне правопорушення, викладені у заяві, повідомленні чи виявлені з іншого джерела повинні відповідати вимогам пункту 4 частини п'ятої статті 214 КПК України, зокрема мати короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення.

Облік кримінальних правопорушень за заявами, повідомленнями, які надійшли прокурору або органу досудового розслідування, органу дізнання або виявленими з інших джерел обставинами, що свідчать про вчинення кримінального правопорушення, здійснюється Реєстратором за дорученням керівника органу прокуратури або органу досудового розслідування, органу дізнання шляхом внесення до Реєстру відомостей, визначених ч. 5 ст. 214 КПК України. Після внесення та перевірки цих даних керівником органу прокуратури, органу досудового розслідування, органу дізнання у Реєстрі автоматично фіксується дата обліку інформації та присвоюється номер кримінального провадження. До Реєстру підлягають внесенню відомості, які характеризують кримінальне правопорушення. Факт внесення цих відомостей відображається у Реєстрі та вони є доступними для перегляду прокурору відповідного рівня з дотриманням правил доступу.

Номер кримінального провадження складається із 17 цифр, які містять такі реквізити: код відомства, орган якого розпочав досудове розслідування (1); рік реєстрації (4); код території регіону (2) та ідентифікатор органу прокуратури чи досудового розслідування у межах регіону, де він розташований (3); номер кримінального провадження (7). Реквізити номера кримінального провадження зберігаються на всіх стадіях досудового розслідування. Код регіону, району, на території яких учинено кримінальне правопорушення, слідчий або прокурор після внесення відомостей до Реєстру про кримінальне правопорушення

визначає згідно із довідником регіонів. Кодування регіонів, районів єдині для всіх органів досудового розслідування.

У разі зазначення в одній заяві, повідомленні про декілька вчинених кримінальних правопорушень або які були виявлені безпосередньо прокурором, слідчим, дізнавачем чи працівником іншого підрозділу, незалежно від часу їх учинення, наявності осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, відомості про них заносяться до Реєстру за кожним правопорушенням окремо. На виявлене під час досудового розслідування кримінальне правопорушення в рамках одного кримінального провадження слідчий за Довідником 1 «Перелік інших джерел, з яких виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення» вносить відомості до Реєстру інформацію про джерело, з якого виявлено кримінальне правопорушення, та відомості про кримінальне правопорушення. Кримінальному провадженню за цим правопорушенням присвоюється новий номер. При встановленні факту проведення кримінального провадження за аналогічною заявою, повідомленням про кримінальне правопорушення керівник органу прокуратури об'єднує такі матеріали в одне провадження, після чого Реєстратор за допомогою функції присвоює одному з них статус «дублікат». Цей порядок поширюється на випадки отримання з різних джерел заяв, повідомлень про вчинення одного і того самого кримінального правопорушення. Крім цього, до Реєстру вносяться відомості про кримінальне правопорушення у випадках: проведення кримінального провадження, що надійшло в установленому законом порядку з органів досудового розслідування іноземних держав за місцем учинення кримінального правопорушення стосовно громадян України, якщо відомості про це кримінальне правопорушення раніше не було внесено до Реєстру, цим облікованим кримінальним правопорушенням присвоюється реквізит «у кримінальному провадженні, що надійшло для проведення досудового розслідування з іноземних держав»; виділення досудового розслідування в окреме провадження, при цьому використовується реквізит «виділено». У подальшому інформація про правопорушення до статистичної звітності про кримінальні правопорушення не включається.

Якщо кримінальні правопорушення вчинено групою осіб (усіма її членами), то при виділенні з кримінального провадження матеріалів щодо особи відомості про правопорушення у Реєстрі обліковуються у новоствореному кримінальному провадженні з присвоєнням нового номера і з зазначенням реквізиту «виділено».

При виділенні досудового розслідування стосовно особи, яка входила до кримінально протиправної групи, але кримінальне правопорушення вчинила самостійно, у першому кримінальному провадженні правопорушення, що вчинені даною особою, виключаються і обліковуються у новому кримінальному провадженні у загальному порядку за новим номером. Внесення окремих відомостей до Реєстру про кримінальне правопорушення відбувається за такими правилами: за Довідником 2 «Перелік підрозділів, які попередили, виявили кримінальне правопорушення або ведуть досудове розслідування» вибирається підрозділ правоохоронного органу, працівниками якого

безпосередньо виявлено кримінальне правопорушення, складено та передано на реєстрацію рапорт. При внесенні до Реєстру фабули кримінального правопорушення в обов'язковому порядку відображаються дата, час, адреса, місце, спосіб, знаряддя, засоби та інші особливості вчинення кримінального правопорушення, розмір збитків, прізвище фізичної особи (осіб) або дані про юридичну особу (осіб), які є потерпілими, дані про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, інші необхідні відомості. У разі коли невідомі дата та час учинення кримінального правопорушення, тоді зазначається тільки дата реєстрації заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення. А відомості, що були невідомі на час реєстрації кримінального правопорушення вносяться до Реєстру після їх встановлення.

При внесенні відомостей до Реєстру про попередження кримінального правопорушення працівником відповідного підрозділу правоохоронного органу, слід враховувати, що попередженими вважаються кримінальні правопорушення, про підготовку яких було заздалегідь відомо із показань підозрюваних, затриманих, свідків, із заяв громадян, повідомлень посадових осіб підприємств, установ та організацій, засобів масової інформації або особистого спостереження працівниками цих органів, коли в результаті проведення ними оперативних та інших заходів осіб було затримано при готуванні або замаху на вчинення цього правопорушення, або поставлено в умови, що виключали можливість доведення правопорушення до кінця. Попередженими за ініціативою правоохоронних органів також слід уважати кримінальні правопорушення, учинення яких не було допущено представниками громадськості за пропозиціями, проханнями та рекомендаціями працівників цих органів. Не підлягають обліку в числі попереджених кримінальних правопорушень діяння, що не містять у собі ознак готування чи замаху на правопорушення, зазначених у статтях 14, 15 КК України.

Внесення відомостей щодо кваліфікації кримінальних правопорушень, пов'язаних з корупцією, бюджетними коштами, у сфері земельних правовідносин, вчинених у сфері охорони дитинства, проводиться з урахуванням даних, визначених довідником 9 «Додаткові відмітки щодо кваліфікації правопорушень».

До Реєстру також включаються відомості про кримінальні правопорушення вчинені: в громадських місцях; на автомобільних дорогах, у тому числі на автомагістралях. Вносяться також відомості про кримінальні правопорушення (осіб, які їх вчинили) за видами економічної діяльності з використанням Національного класифікатора України «Класифікація видів економічної діяльності» та з урахуванням даних, визначених Довідником 13 «Перелік кримінальних правопорушень (за статтями Кримінального кодексу України), вчинених на підприємствах, в установах та організаціях, за видами економічної діяльності».

Внесення відомостей до Реєстру про фізичних та юридичних осіб, які потерпіли від кримінальних правопорушень, відбувається на підставі заяви про вчинення щодо них кримінального правопорушення або залучення їх до

провадження як потерпілих (ст. 55 КПК України). Винятком з цього правила є наявність потерпілих осіб, які не встановлені або безвісно зниклі, дитини (неповнолітньої або малолітньої), особи, яка загинула від злочинних діянь, а також визнаних в установленому законом порядку недієздатними чи обмежено дієздатними. Якщо особа, яка потерпіла від кримінального правопорушення, на початок досудового розслідування не була визнана потерпілою відповідно до ст. 55 КПК України або під час досудового розслідування відбулися зміни щодо відомостей про осіб, які потерпіли від кримінальних правопорушень (зміна складу потерпілих; особа, яка потерпіла від кримінального правопорушення, померла; установлено особу, яка була невідома; інша інформація про потерпілих осіб), до Реєстру вносяться відповідні зміни згідно з п.1 глави 8 розділу 2 цього Положення.

Відповідно до п.1 глави 3 розділу 2 Положення про ЄРДР облік кримінальних проваджень під час досудового розслідування здійснюється шляхом внесення до Реєстру відомостей щодо руху кримінальних проваджень про:

- кримінальне правопорушення та номер кримінального провадження;
- передачу кримінального провадження чи матеріалів за підслідністю (ч. 7 ст. 214, ст. 216 КПК України), за місцем проведення досудового розслідування (ст. 218 КПК України, п. 4 ч. 2 ст. 301 КПК України) або у разі доручення здійснення досудового розслідування іншому органу (підрозділу) через неефективне досудове розслідування (ч. 5 ст. 36 КПК України) чи після скасування незаконної та необгрунтованої постанови (ч. 6 ст. 36 КПК України);
- об'єднання матеріалів досудових розслідувань (ч. 1 ст. 217 КПК України), при цьому об'єднаному кримінальному провадженню присвоюється номер раніше розпочатого провадження;
- виділення досудового розслідування в окреме провадження, якому присвоюється новий номер кримінального провадження;
- прийняття кримінального провадження для проведення досудового розслідування;
- закінчення досудового розслідування (ст.ст. 283, 301 КПК України);
- зупинення досудового розслідування (ст. 280, ч. 3 ст. 298-5 КПК України);
- продовження строку досудового розслідування (ст. ст. 219, 294, ч. 1 ст. 298-5 КПК України);
- доручення прокурором здійснення досудового розслідування або дізнання іншому органу досудового розслідування, у тому числі слідчому підрозділу вищого рівня в межах одного органу (ч. 5 ст. 36 КПК України);
- відновлення досудового розслідування;
- відкриття матеріалів досудового розслідування іншій стороні (ст. 290 КПК України);
- повернення судом клопотання про звільнення особи від кримінальної відповідальності прокурору в порядку, передбаченому ч. 4 ст. 288 КПК України;

- повернення судом кримінального провадження у порядку, передбаченому ч. 3 ст. 289, п. 1 ч. 3 ст. 314, п. 2 ч. 2 ст. 407 КПК України;

- повернення обвинувального акта, клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру прокурору в порядку, передбаченому п. 3 ч. 3 ст. 314 КПК України.

У разі продовження слідчим суддею строку досудового розслідування на підставі ч. 1 ст. 294, п.п. 2, 3 ч. 3 ст. 294, 295-1 КПК України, скасування повідомлення про підозру (п. 1-1 ч. 2 ст. 307 КПК україни), закриття слідчим суддею кримінального провадження у зв'язку із закінченням строків досудового розслідування (п. 10 ч. 1 ст. 284 КПК України), а також про повернення матеріалів кримінального провадження судом на підставі ч. 4 ст. 288, ч. 3 ст. 289, п.п. 1, 3 ч. 3 ст. 314, ст. 407 КПК України, відомості до Реєстру вносить керівник органу прокуратури або прокурор, який здійснює процесуальне керівництво досудовим розслідуванням.

Кримінальні провадження, що надходять для проведення досудового розслідування з органів прокуратури до органу досудового розслідування або з органів досудового розслідування до іншого органу досудового розслідування, а також провадження, що надійшли з одного району (міста) в інший район (місто), удруге не обліковуються і закінчуються провадженням за номером первинної реєстрації. Факти скерування кримінального провадження до іншого органу досудового розслідування та отримання його останнім підтверджуються слідчим відповідного правоохоронного органу шляхом уведення до Реєстру відомостей про рух кримінального провадження. Облік кримінальних проваджень стосовно громадян України, що надійшли для проведення досудового розслідування з компетентних органів іноземних держав про кримінальні правопорушення, що вчинені на їх території, проводиться за місцем розташування органу, якому доручено проведення їх розслідування. При надходженні таких кримінальних проваджень слідчим заносяться відомості до Реєстру про прийняття кримінального провадження для проведення досудового розслідування, а також відомості про кримінальне правопорушення з відміткою "у кримінальному провадженні, що надійшло для проведення досудового розслідування з іноземних держав" та надається новий номер кримінального провадження. За всіма прийнятими рішеннями слідчі вносять інформацію до Реєстру про кримінальне провадження згідно з цим Положенням. Зазначені кримінальні правопорушення та особи, які їх учинили, у формах звітності про кримінальні правопорушення на території України не враховуються, а обліковуються лише у звітності про роботу органів досудового розслідування. Кримінальні провадження про правопорушення, учинені іноземними громадянами, знімаються з обліку при направленні органом досудового розслідування України до правоохоронного органу іноземної держави кримінального провадження для проведення досудового розслідування[13].

[13] Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань: наказ Генеральної прокуратури України від 30 черв. 2020 р. № 298. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0298905-20#Text

4. Оскарження рішення дізнавача, слідчого, прокурора щодо невнесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань

Право на оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності слідчого судді, прокурора, слідчого є однією із найважливіших гарантій захисту прав та свобод особи під час досудового розслідування. Цим обумовлено визнання його забезпечення однією із засад кримінального провадження (ст. 7, 24 КПК України).

Відповідно до частини четвертої статті 3 Закону України «Про звернення громадян», скаргою є звернення з вимогою про поновлення прав і захист законних інтересів громадян, порушених діями (бездіяльністю), рішеннями державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, об'єднань громадян, посадових осіб. Порядок розгляду та вирішення в органах прокуратури заяв, скарг і пропозицій (з метою організаційного забезпечення виконання вимог Конституції України, законів України «Про звернення громадян», «Про статус народного депутата України», «Про статус депутатів місцевих рад», удосконалення правозахисної діяльності органів прокуратури) закріплено наказом Генеральної прокуратури України «Про організацію роботи з розгляду і вирішення звернень та особистого прийому в органах прокуратури України».

У п. 2 листа Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 09 листопада 2012 р. № 1640/0/4-12 «Про деякі питання порядку оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування» термін «бездіяльність» тлумачиться як невнесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР впродовж 24 годин після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення».

Також, суд вказує на порядок обчислення цього строку у 24 години, а саме:

– заява чи повідомлення про кримінальне правопорушення вважаються поданими з моменту попередження особи про кримінальну відповідальність (за винятком випадків, коли таке попередження неможливо зробити з об'єктивних причин: надходження заяви, повідомлення поштою, іншим засобом зв'язку, непритомний стан заявника, відрядження тощо);

– у випадку надходження заяви, повідомлення поштою, іншим засобом зв'язку, строк обчислюється з моменту надходження заяви слідчому, прокурору.

З метою уникнення непорозумінь, варто взяти за основу та використати практику Верховного Суду України. Зокрема у справі: *«Позивач звернувся до поліції із заявою про вчинення злочину, однак в установлений законом строк уповноважена особа не внесла відомості в Єдиний реєстр досудових розслідувань. У зв'язку з цим позивач звернувся до суду зі скаргою на бездіяльність слідчого.*

Суд першої інстанції, з висновком якого погодився суд апеляційної інстанції, відмовив у відкритті провадження на підставі п. 1 ч. 1 ст. 170

Кодексу адміністративного судочинства України, виходячи із того, що цей спір не містить ознак публічно-правового спору, та вказав, що скарги на бездіяльність слідчих мають розглядатися судом у порядку, визначеному нормами Кримінального процесуального кодексу України.

У касаційній скарзі позивач зазначив, що справа, на його думку, має розглядатися саме за правилами адміністративного судочинства, оскільки спір стосується визнання протиправною бездіяльності суб'єкта владних повноважень і, відповідно, є публічно-правовим.

Велика Палата Верховного Суду дійшла висновку про те, що касаційна скарга не підлягає задоволенню з огляду на таке.

Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 303 КПК України на досудовому провадженні можуть бути оскаржені такі рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора як, зокрема, бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення.

Отже, у межах спірних правовідносин позивач і відповідач діють як учасники кримінального провадження, права і обов'язки яких визначені кримінальним процесуальним законом, тому спір у цій справі не може бути предметом розгляду в адміністративному суді».

Враховуючи наведене, Велика Палата Верховного Суду констатувала, що вимоги позивача мають розглядатися виключно за правилами кримінального судочинства.

Зазначена правова позиція викладена у постанові ВП ВС від 13 березня 2019 року у справі №813/1596/18 (провадження №11-1478апп18)[14].

Відповідно до глави 26 КПК України вирішення скарг на дії, рішення чи бездіяльність слідчого або прокурора під час досудового розслідування відноситься до компетенції слідчих суддів.

Відповідно до ч. 1 ст. 303 КПК України бездіяльність слідчого, дізнавача, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення ЄРДР після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення на досудовому провадженні може бути оскаржена.

Законодавець надає право на оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого, дізнавача або прокурора особам, розділяючи їх за суб'єктами оскарження, а саме: у разі відмови у внесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань таке право має тільки заявник, а в інших випадках

[14] Постанова Верховного Суду України від 13 берез. 2019 року справа №813/1596/18 (провадження №11-1478апп18). URL: https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/80783382

тільки ті особи, які перераховані у п. 2-5 ч. 1 ст. 303 КПК України. Інші особи права на оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора не мають.

Скарги на інші рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора не розглядаються під час досудового розслідування і можуть бути предметом розгляду під час підготовчого провадження у суді згідно з правилами статей 314–316 КПК України.

Під час підготовчого судового засідання можуть бути оскаржені рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, передбачені пунктами 5 та 6 частини першої ст. 303 КПК України, тобто як під час досудового розслідування, так і під час підготовчого судового засідання можуть бути оскаржені лише 2 різновиди рішень: 1) рішення прокурора, слідчого, дізнавача про відмову у визнанні потерпілим; 2) рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача або прокурора при застосуванні заходів безпеки.

Частиною першою статті 304 КПК України встановлено десятиденний строк, упродовж якого особа має право звернутися зі скаргою на рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача чи прокурора. Цей строк обчислюється з моменту прийняття рішення, вчинення відповідної дії або бездіяльності.

Якщо рішення слідчого, дізнавача чи прокурора оформлюється постановою, строк подання скарги починається з дня отримання особою її копії.

Разом із цим слід враховувати загальні вимоги щодо додержання процесуальних строків, встановлені у ст. 116 КПК України, згідно з якою строк подання скарги на стадії досудового провадження не вважається пропущеним, якщо скаргу або інший документ здано до закінчення строку на пошту або передано особі, уповноваженій їх прийняти, а для осіб, які тримаються під вартою або перебувають у лікувально-профілактичному закладі охорони здоров'я чи закладі з надання психіатричної допомоги, спеціальній навчально-виховній установі, - якщо скаргу або інший документ подано службовій особі відповідної установи до закінчення строку[15].

На практиці часто виникає ситуація, коли після подання заяви, наприклад, поштою, заявник чекає відповіді чи повідомлення про розгляд заяви та включення інформації про злочин до ЄРДР. Після тривалого часу очікування заявник починає встановлювати інформацію щодо розгляду заяви і виявляється, що відомості до ЄРДР не внесені, а строки на оскарження бездіяльності вже пропущені.

Для того, щоб не втратити можливість оскарження бездіяльності, необхідно уточнювати у черговій частині або канцелярії органу досудового розслідування інформацію про вручення повідомлення про злочин слідчому, а також звертатись до суду зі скаргою на його бездіяльність у межах десятиденного строку з моменту вручення цього повідомлення.

У разі пропущення строку, встановленого для подання скарги, вона повертається особі, якщо при її поданні особа не порушила питання про

[15] Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квіт. 2012 р. *Верховна Рада України*. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17.

поновлення цього строку. Слідчий суддя, за наявності відповідної заяви, може поновити строк, якщо його було порушено з поважних причин (хвороба, відрядження, стихійне лихо, хвороба близьких родичів тощо). Підставою для поновлення строків також може бути визнано й об'єктивні причини, внаслідок яких особа не змогла вчасно реалізувати своє право на подання скарги.

У випадку якщо скарга не відповідає вимогам закону, слідчий суддя виносить ухвалу про повернення скарги. Скарга не відповідає вимогам закону, якщо: 1) її подала особа, яка не має права подавати скаргу (за винятком випадків, коли скарга підписана уповноваженим представником); 2) вона не підлягає розгляду в цьому суді, тобто подана з порушенням правил підсудності, встановлених ст. 218 КПК); 3) її подано після закінчення строку, передбаченого ч. 1 ст. 304 КПК, і особа не заявила клопотання про його поновлення або слідчий суддя не знайшов підстав для його поновлення.

Ухвала про відмову у відкритті провадження за скаргою постановлюється у тому випадку, якщо скаргу подано на рішення, дію чи бездіяльність слідчого, прокурора, що не підлягає оскарженню, тобто оскарженню підлягають тільки рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора, які передбачені ч. 1 ст. 303 КПК України.

У зазначених вище випадках суд зобов'язаний невідкладно надіслати ухвалу про повернення скарги або про відмову у відкритті провадження за скаргою з усіма доданими матеріалами особі, яка подала таку скаргу.

Згідно з частини сьомої статті 304 КПК України повернення скарги не позбавляє права повторного звернення до слідчого судді, суду. Однак це правило не стосується випадків повторного подання скарги, яку було повернуто у зв'язку із пропущенням встановленого процесуального строку.

Якщо скарга відповідає вимогам закону, суддя відкриває провадження та постановляє ухвалу про призначення скарги до розгляду. При цьому слід мати на увазі, що відповідно до частини другої статті 306 КПК України скарга має бути розглянута не пізніше 72 годин з моменту її надходження до суду (за винятком скарги на рішення про закриття кримінального провадження). Для розгляду скарги на рішення про закриття кримінального провадження законом встановлено п'ятиденний строк.

Подання скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого, дізнавача чи прокурора під час досудового розслідування згідно з ч. 1 ст. 305 КПК України не зупиняє виконання рішення чи дії слідчого, дізнавача чи прокурора. Водночас відповідно до зазначеної норми слідчий, дізнавач чи прокурор можуть самостійно скасувати рішення, передбачені пунктами 1, 2, 5 і 6 частини першої статті 303 КПК України, припинити дію чи бездіяльність, які оскаржуються, що тягне за собою закриття провадження за скаргою.

Прокурор може самостійно скасувати рішення, що передбачене пунктами 3 та 10 частини першої статті 303 КПК України і оскаржується в порядку, передбаченому частиною шостою статті 284 КПК України, що тягне за собою закриття провадження за скаргою.

Серед основних причин у задоволенні скарг щодо оскарження невнесення відомостей про злочин до ЄРДР є:

1. Повідомлення про злочин не містило обставин, об'єктивних даних, посилань на докази та ін., які вказують на наявність ознак злочину;

2. Заявник оскаржив не бездіяльність, а дії щодо надання відповіді у порядку Закону України «Про звернення громадян», відмову, рішення про невнесення та ін.;

3. Скаржник не долучив до скарги доказів звернення до правоохоронного органу із заявою або повідомленням про злочин;

4. До скарги на бездіяльність слідчого не було долучено належну довіреність;

5. Було порушено строк для звернення.

З метою запобігання необґрунтованому розгляду або відмові у задоволенні скарги з формальних причин, потрібно дотримуватися визначених рекомендацій:

– уточнювати у черговій частині або канцелярії органу досудового розслідування інформацію про вручення повідомлення про злочин слідчому;

– звертатись до суду зі скаргою на бездіяльність слідчого, дізнавача у межах десятиденного строку з моменту вручення йому повідомлення про злочин;

– зберігати докази отримання правоохоронним органом повідомлення про злочин та долучати ці докази до скарги;

– долучати до скарги належні документи про підтвердження повноважень на її подання;

– чітко викладати у тексті повідомлення про злочин обставини його вчинення, елементи складу злочину, правову кваліфікацію;

– визначати предмет оскарження саме як «бездіяльність», застосовувати дослівно формулювання предмету оскарження з п. 1 ч. 1 ст. 303 КПК України.

5. Особливості контролю за процесом реєстрації та ведення статистичного обліку кримінальних правопорушень

Об'єктивність і достовірність інформації, унесеної до ІТС ІПНП (журналу ЄО) на підставі заяв (повідомлень), забезпечує уповноважена службова особа органу (підрозділу) поліції, а відомостей про кримінальне правопорушення, особу, яка підозрюється в його вчиненні, рух кримінального провадження, унесених до ІТС ІПНП на підставі інформації, отриманої від керівника органу досудового розслідування або органу дізнання,- поліцейський структурного підрозділу органу поліції за відповідним напрямом діяльності, який уніс цю інформацію.

Контроль за своєчасною реєстрацією уповноваженою службовою особою в ІТС ІПНП (журналі ЄО) заяв (повідомлень) покладається на безпосереднього керівника органу (підрозділу) поліції, а за внесенням поліцейським структурного підрозділу органу за відповідним напрямом діяльності в ІТС ІПНП відомостей про кримінальне правопорушення, особу, яка підозрюється в його вчиненні, рух кримінального провадження - на безпосереднього керівника структурного підрозділу органу поліції, де працюють уповноважена службова особа, поліцейський.

Контроль за додержанням вимог визначеного Порядку в органі (підрозділі) поліції здійснює керівник органу (підрозділу) поліції або особа, яка виконує його обов'язки, шляхом:

- перевірки щодня ведення ІТС ІПНП (журналу ЄО) щодо повноти внесеної інформації про заяви (повідомлення) та внесення інформації про кримінальне правопорушення, особу, яка підозрюється в його вчиненні, рух кримінального провадження;

- заслуховування щокварталу на нарадах стану прийняття та реєстрації в органі (підрозділі) поліції заяв (повідомлень).

Контроль за додержанням вимог законодавства, а також положень цього Порядку в органах (підрозділах) поліції покладається на підрозділи головної інспекції, підрозділи інформаційно-аналітичної підтримки центрального органу управління поліцією та апаратів головних управлінь Національної поліції, а в територіальних (відокремлених) підрозділах головних управлінь Національної поліції, міжрегіональних територіальних органах Національної поліції України - на визначених службових осіб.

Перевірку стану ведення єдиного обліку, додержання законності під час прийняття, реєстрації та розгляду заяв (повідомлень) здійснюють працівники поліції за наявності припису.

Перевірку стану внесення інформації про кримінальні правопорушення, осіб, які їх учинили, рух кримінальних проваджень здійснюють працівники поліції за наявності відповідного наказу організаційно-розпорядчого характеру.

За виявленими в органах (підрозділах) поліції фактами порушення вимог нормативно-правових актів під час прийняття, реєстрації та розгляду заяв (повідомлень), внесення до ІТС ІПНП інформації про кримінальні правопорушення, осіб, які їх здійснили, рух кримінальних проваджень

проводяться службові розслідування відповідно до Порядку проведення службових розслідувань у Національній поліції України, затвердженого наказом Міністерства внутрішніх справ України від 07 листопада 2018 року № 893, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28 листопада 2018 року за № 1355/32807.

Заяви і повідомлення, за якими прийнято рішення відповідно до Закону України «Про звернення громадян» або Кодексу України про адміністративні правопорушення, надаються для ознайомлення за письмовим зверненням органів прокуратури (посадових осіб) з додержанням вимог Закону України «Про захист персональних даних», за письмовим дозволом керівника органу (підрозділу) поліції або особи, яка виконує його обов'язки, і лише в приміщеннях органів (підрозділів) поліції, де вони зберігаються.

Надання стороні кримінального провадження чи суду (слідчому судді) матеріалів, за якими органами (підрозділами) поліції прийнято рішення відповідно до Закону України «Про звернення громадян» або Кодексу України про адміністративні правопорушення, здійснюється згідно з Кримінальним процесуальним кодексом України.

Важливим напрямом прокурорської діяльності є нагляд за прийманням, реєстрацією, розглядом та вирішенням у підрозділах Національної поліції України заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення. Реагування на кримінальні правопорушення слід розглядати як реалізацію всієї сукупності правових, організаційних, управлінських та інших елементів системи кримінальної юстиції, які мають забезпечити позитивний результат під час прийняття та реєстрації відповідних звернень, а також встановлення осіб, які їх вчинили. Неупереджений розгляд стану реагування на кримінальні правопорушення дає підстави для висновків про те, що будь-яка недооцінка невідкладної необхідності в радикальному перегляді сформованих поглядів на сутність, цільове призначення і механізми прикладного вирішення проблеми реагування на кримінальні правопорушення буде й надалі консервувати її дестабілізуючий руйнівний характер.

Прокурор у своїй діяльності керується Конституцією України, КПК України, законами України «Про звернення громадян», «Про прокуратуру», наказами Генерального прокурора України та відомчими наказами правоохоронних органів.

Відповідно до ст. 2, та 25 Закону України «Про прокуратуру», на прокуратуру покладаються функції щодо нагляду за додержанням законів органами, що проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство. Згідно з ч. 2 ст. 36 КПК України, прокурор здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, а відповідно до ч. 2 ст. 37 КПК України, такі повноваження покладені на нього від початку кримінального провадження і до його завершення. Отже, початок здійснення прокурором процесуального керівництва досудовим розслідуванням визначається початком досудового розслідування, тобто внесенням відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР (ч. 3 ст. 214 КПК України).

За межами процесуального керівництва досудовим розслідуванням з боку прокурора залишається діяльність, що передує внесенню відомостей до ЄРДР та пов'язана з розглядом заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення. Відповідно до вимог, прокурори не рідше одного разу на місяць проводять відповідні перевірки щодо дотримання виконання закону.

В органах поліції контроль за додержанням законності при веденні журналу Єдиного обліку заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та інші події покладається на керівників відповідних територіальних підрозділів. Відмінністю паперового варіанта такого облікового журналу від його попередників – журналу реєстрації заяв і повідомлень про злочини та журналу обліку інформації є те, що в ньому реєструють усі випадки звернень, незалежно від наявності ознак злочину, кримінального проступку, адміністративного правопорушення чи іншої події. Отже, при проведенні відповідних перевірок прокурорам доцільно зосереджуватись не лише на конкретних фактах порушень закону при прийманні та реєстрації заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, а й на законності виконання своїх службових обов'язків при здійсненні відомчого контролю та організації роботи підлеглих на цьому напрямі з боку керівництва органів поліції та інших правоохоронних органів.

Також прокуророві необхідно врахувати, що забезпечення додержання вимог законодавства щодо повноти прийняття та реєстрації заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення покладається передусім на керівників відповідних правоохоронних органів.

Таким чином:

1. Прокурори, керівники органів досудового розслідування усіх рівнів забезпечують у відомствах контроль за своєчасним, повним та достовірним внесенням інформації до Реєстру у строки, визначені КПК України та цим Положенням.

2. Прокурори, які здійснюють нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва, перед внесенням до Реєстру відповідно до частини третьої статті 283 КПК України даних про результати досудового розслідування особисто перевіряють правильність та повноту відомостей про кримінальне правопорушення, осіб, які їх учинили, та рух кримінальних проваджень.

3. Керівники підрозділів організаційного забезпечення Єдиного реєстру досудових розслідувань та інформаційно-аналітичної роботи Генеральної прокуратури України, підрозділів ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань та інформаційно-аналітичної роботи прокуратур регіонального рівня забезпечують проведення систематичних перевірок об'єктивного внесення Реєстраторами до Реєстру відомостей про кримінальні правопорушення та результати їх розслідування з урахуванням вимог КПК України та цього Положення.

4. У разі встановлення фактів невідповідності внесеної до Реєстру інформації матеріалам кримінального провадження або її неповноти вживаються заходи щодо усунення виявлених порушень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Конституція України: Закон від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. *Верховна Рада України*. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%.

2. Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо удосконалення порядку здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану: Закон України від 14 квіт. 2022 р. № 2201-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2201-20#Text.

3. Про звернення громадян: Закон України від 02 жовт. 1996 р. № 393/96-ВР. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/393/96-вр#Text.

4. Про електронні довірчі послуги: Закон України від 05 жовт. 2017 р. № 2155-VIII. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2155-19#Text.

5. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1697-VII. *Верховна Рада України*. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1697-18.

6. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05 квіт. 2001 р. *Верховна Рада України.* URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2341-14.

7. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квіт. 2012 р. *Верховна Рада України*. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17.

8. Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань: наказ Генеральної прокуратури України від 30 черв. 2020 р. № 298. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0298905-20#Text.

9. Порядок ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події: наказ МВС України від 08 лют. 2019 р. № 100. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0223-19.

10. Про внесення змін до Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події»: наказ МВС України від 28 берез. 2022 р. № 203. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0379-22#Text.

11. Про затвердження Інструкції з формування та ведення інформаційної підсистеми «Єдиний облік» інформаційно-комунікаційної системи «Інформаційний портал Національної поліції України»: наказ МВС України від 14 черв. 2019 р. № 508. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0739-19#Text.

12. Про затвердження Порядку електронної інформаційної взаємодії Офісу Генерального прокурора та Міністерства внутрішніх справ України: наказ Генерального прокурора України, МВС України від 22 лист. 2021 р. № 371/846. *Zakononline*. URL: https://zakononline.com.ua/documents/show/501915___683702.

13. Про організацію діяльності органів досудового розслідування Національної поліції України: наказ МВС України від 06 лип. 2017 р. № 570. *Верховна Рада України*. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/ show/z0918-17.

14. Про організацію діяльності органів прокуратури з питань ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань, статистики та її аналізу: наказ Генерального прокурора України від 17 берез. 2021 р. № 69. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0069905-21#Text.

15. Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні: наказ Генерального прокурора України від 30 верес. 2021 р. № 309. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0309905-21#n216.

16. Борисенко М. В. Види та форми взаємодії слідчого з посадовими особами та підрозділами органів Національної поліції. *Knowledge. Education. Law. Management*. 2020. № 3 (31). С. 124–129

17. Вакулік О. А., Азаров Ю. І. Початок досудового розслідування у кримінальному провадженні: навч. посіб. Київ: «Центр учбової літератури», 2015. 184 с.

18. Дрозд В. Г. Правове регулювання досудового розслідування: проблеми теорії та практики: монографія. Одесса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. 448 с.

19. Корчева Т. В. Проблемні питання оскарження рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора під час досудового розслідування за Кримінальним процесуальним кодексом України. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2013. Вип. 5. Т. 2. С. 11.

20. Кримінальне процесуальне право України: навчальний посібник / за редакцією професорів В. Г. Гончаренка та В. А. Колесника. Київ: Юстиніан, 2014. 573 с.

21. Кримінальний процес: підручник / за заг. ред. В. В. Коваленка, Л. Д. Удалової, Д. П. Письменного. Київ: Центр учбової літератури, 2013. 544 с.

22. Кримінальний процес: підручник / за ред. В. Я. Тація, Ю. М. Грошевого, О. В. Капліної, О. Г. Шило. Харків: Право, 2013. 824 с.

23. Кримінальний процесуальний кодекс України: наук.-практ. коментар / за заг. ред. професорів В. Г. Гончаренка, В. Т. Нора, М. Є. Шумила. Київ: Юстініан, 2012. 1224 с.

24. Кримінальний процесуальний кодекс України: наук.-практ. комент.: у 2 т. / О. М. Бандурка, Є. М. Блажівський, Є. П. Бурдоль та ін.; за заг. ред. В. Я. Тація. Харків: Право, 2012. Т. 1. 767 с.

25. Лобойко Л. М. Кримінальний процес: підручник. Київ: Істина, 2014. 432 с.

26. Лобойко Л. М. Підстави і момент початку досудового розслідування. *Питання боротьби зі злочинністю*. 2014. Вип. 27. С. 132–141

27. Макаров М. А. Судовий контроль у кримінальному провадженні: монографія. Київ, КНТ, 2016. 403 с.

28. Оніщук О. Новий Кримінально-процесуальний кодекс – ключовий елемент системи кримінальної юстиції. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2009. № 1 (87). С. 145–151

ДОДАТКИ

Додаток 2
до Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події
(пункт 1 розділу II)

Місце для штампа реєстрації

ПРОТОКОЛ
прийняття заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення та іншу подію

_____ _____
(місце складення) (дата і час складення)

_____
(слідчий, прокурор, інша посадова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події, назва органу (підрозділу) поліції, прізвище, ініціали)

у присутності осіб:

_____
(їх прізвища, імена, по батькові, дати народження, місця проживання)

_____,

дотримуючись вимог статей 60, 104, 214 Кримінального процесуального кодексу України, прийняв усну заяву від _____
(прізвище, ім'я, по батькові,

_____
рік народження, посада, місця роботи і проживання заявника, контактний телефон,

_____
документ, що посвідчує особу)

про _____
(кримінальне правопорушення)

Гр. _____ попереджено про кримінальну
(прізвище, ініціали заявника)

відповідальність згідно зі статтею 383 Кримінального кодексу України за завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину.

_____
(підпис заявника)

Гр. _____ роз'яснено права заявника
(прізвище, ініціали заявника)

відповідно до статті 60 Кримінального процесуального кодексу України, а саме про те, що він

(вона) має право:

отримати від органу, до якого він подав заяву, документ, що підтверджує її прийняття і реєстрацію;

отримати витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань;

подати на підтвердження своєї заяви речі та документи;

отримати інформацію про закінчення досудового розслідування.

_____
(підпис заявника)

Гр. _____ заявив(ла):
(прізвище, ініціали)

1. Обставини (дата, час, місце) _____
_____
_____
_____
_____

2. Якої матеріальної шкоди завдано протиправними діями, на яку суму, яким способом злочинці заволоділи майном (проникнення в житло чи інше приміщення, напад, вимагання, обман чи зловживання довірою, інше); якщо проникнення, то яким шляхом (злам запірних пристроїв, підбір ключа, виставлення вікна, через кватирку, іншим способом); яке майно викрадено, де воно знаходилося, наявність документів, які підтверджують право власності на втрачене (пошкоджене) майно, його вартість, прикмети, коли і де придбано _____
_____
_____
_____
_____
_____
_____

3. Чи застосовувалося фізичне насильство або погроза його застосування, у чому це конкретно проявлялося, які предмети (ніж, пістолет, газовий балончик, палиця тощо) використовувалися під час нападу; якщо було вимагання майна чи права на нього або вчинення будь-яких дій майнового характеру з погрозою застосування насильства, заподіяння тілесних ушкоджень, пошкодження майна тощо, в чому конкретно проявлялися такі дії _____
_____
_____
_____
_____
_____

4. Чи заподіяно кому-небудь тілесні ушкодження, до якого закладу охорони здоров'я звертався(лася), його місцезнаходження, чи перебував(ла) на стаціонарному або амбулаторному лікуванні _____
_____
_____
_____

_____
_____

5. Чи є посилання на обставини вчинення кримінального правопорушення, які можуть свідчити про мотиви нетерпимості (расова, національна належність, релігія чи переконання тощо)
_____
_____

6. Чи бачив(ла) особу, яка вчинила кримінальне правопорушення, чи може її впізнати, за якими прикметами

_____
_____
_____
_____

7. Чи підозрює когось у вчиненні кримінального правопорушення (якщо так, то зазначити, з якої причини, а також відомості про цю особу) _____
_____
_____
_____
_____

8. Чи були очевидці вчинення кримінального правопорушення, що відомо про них
_____
_____
_____
_____

Заявник зазначив _____
(власноруч написати про ознайомлення та правильність викладених даних)

_____ _____
(підпис) (ініціали, прізвище заявника)

Заяву прийняв:

_____
(слідчий, інша посадова особа органу (підрозділу) поліції, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події, посада, підпис, прізвище, ініціали)

___ _____ 20__ року

Додаток 3
до Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події
(пункт 3 розділу II)

ШТАМП
реєстрації заяв і повідомлень
про кримінальні правопорушення та інші події

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в інформаційно-телекомунікаційній системі
"Інформаційний портал Національної поліції України"
(журналі єдиного обліку)

_____
(орган (підрозділ) поліції)

_____ _____ 20___ року № _____
(дата реєстрації) (реєстраційний номер)

Уповноважена службова особа органу (підрозділу) поліції

_____
(підпис, прізвище)

Додаток 5
до Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події
(пункт 4 розділу II)

ТАЛОН-ПОВІДОМЛЕННЯ ЄДИНОГО ОБЛІКУ № ___

ПРО ПРИЙНЯТТЯ І РЕЄСТРАЦІЮ ЗАЯВИ (ПОВІДОМЛЕННЯ) ПРО КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ ТА ІНШУ ПОДІЮ

Шановний(а) _____
(прізвище, ім'я, по батькові)

Вашу заяву (повідомлення) такого змісту (викладається коротка фабула події):

зареєстровано в інформаційно-телекомунікаційній системі "Інформаційний портал Національної поліції України" (журналі єдиного обліку) _____ за № _____
(орган (підрозділ) поліції)

Для отримання інформації про результати розгляду заяви (повідомлення) Ви можете звернутися до органу (підрозділу) поліції за тел. _____
Уповноважена службова особа органу (підрозділу) поліції _____ (підпис) _____ (ініціали, прізвище)

__ _____ 20__ р.

КОРІНЕЦЬ ТАЛОНА-ПОВІДОМЛЕННЯ ЄДИНОГО ОБЛІКУ № _____

Заяву (повідомлення) прийнято від	Посада, звання, прізвище та підпис особи, яка прийняла заяву	Підпис заявника про отримання талона-повідомлення
Прізвище, ім'я, по батькові, число, місяць, дата народження, місце проживання, контактний телефон		

ДЛЯ НОТАТОК

Наукове видання

МАКСИМЕНКО Олена Василівна
ШАПОВАЛОВА Анна Олександрівна
ГЕЛЕМЕЙ Микола Олегович
МОТИЛЬ Віктор Іванович

РЕЄСТРАЦІЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ТА ВЕДЕННЯ СТАТИСТИЧНОГО ОБЛІКУ

Методичні рекомендації

Комп’ютерна верстка: *А. О. Шаповалова*

Підп. до друку 28.08.2023. Формат 60×84/16.
Папір офсетний. Друк цифровий.
Ум. друк. арк. 2,56. Наклад 20 прим.

Віддруковано в друкарні ТОВ «7БЦ»
03067, м. Київ, вул. Олекси Тихого, 84
e-mail: 7bc@ukr.net, тел: (044) 592-00-80
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №5329 від 11.04.2017